

ת"פ 43480/01/15 - מדינת ישראל נגד פזית ברקת, גל ברקת, צביאל בלנק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43480-01-15 מדינת ישראל נ' ברקת ואח'

לפני המאשימה: כבוד השופט שמואל מלמד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רייזמן

נגד

הנאשמים: 1. פזית ברקת
ע"י ב"כ עו"ד סטול
2. גל ברקת
ע"י ב"כ עו"ד ליפשיץ
3. צביאל בלנק
ע"י ב"כ עו"ד קופפר

החלטה

1. בפני טענה מקדמית לבקשה לביטול כתב אישום מחמת טענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. שנטענה ע"י ב"כ הנאשם 2 אליה הצטרפו ב"כ הנאשמים 1,3 ביום 28.09.16. על פי סעיף 149 (10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

כתב האישום

2. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 04.07.14 בשעה 02.12 אובסמוך לכך, ברחובאהודקינמון 49 בבתיים, ברחוב, הגיעצוות שוטרים למקוםבעקבותלונהעלקטטה.באותהנסיבות, ניגשהשוטררומןישראלוב (להלן: "השוטררומן") לנאשם 2, אשרצעק והשתוללושאלאותומדועהואעצבני. תוך שהניח ידו על גבו. אואז, דחף נאשם 2 אתהשוטררומןוהתקרבליוכאשרידימאוגרפות. בהמשך, הובילהשוטררומןאתנאשם 2לניידתהמשטרה. הודיעהשוטראנדרייפוטמקין (להלן: "השוטראנדריי") לנאשם 2כיהואעצור. בתגובה, השתמשנאשם 2באיומיםכדילמנועמעצרוכיוצעקלעברהשוטראנדריי "תעזובלי אתהיד, שוטרמנייק, אניאגמוראותך.". עשהנאשם 2מעשהבכוונהלהכשילשוטרבכךשניסהלהשתחררמאחזתושל השוטראנדריי. בהמשךלמתוארלעיל, השתמשנאשמת 1

2 תוך שנאשם
2 ממשילצעוקלהשתוללוכן
ניסה לתקוף את השוטראנדר"י בכך שניסה להכות אותו באגרופים באמצעות ידיו החופשית. בהמשך, אזהק השוטראתנאשם 2 והשכיב אותו על הרצפה. השתמש נאשם 3 בכוח על מנת למנוע מעצרו חוקי בכך שקפץ על נאשם 2, נשכב על גבו וצעק לעברה שוטר אנדר"י "תעזב אותי" וכתפס את ידיו של נאשם 2 וניסה למשוך אותו מידי השוטר. בהמשך לכך, ניסה השוטר מרגרץ (להלן: "השוטרומר") לעצור את נאשם 3 ולהשתלט עליו. באותה נסיבות עשה נאשם 3 מעשה בכוחו להכשיל שוטרי בכך שניסה להשתחרר מאחיזתו של השוטרומר. בהמשך, ניגשה נאשמת 1 שוטרומר ונתקפה אותו שלא כדין בכך שסטרה לו בעינו. הודיעה שוטרומר לנאשמת 1 כיהיא עצורה, תפס בידיה והובילה לניידת. בתגובה, תקפה נאשמת 1 את השוטרומר ובכך שנשכה את ידו הימנית... באותה נסיבות, בתהקטיניה של נאשמת 1 מ.ב. נתפסה בעקבות תקיפה. תפסה שוטרומר ונאשמת. בומשך אותה לכיוון הניידת. אז, תקפה נאשמת 1 את השוטרומר ובסטריות ובמכות. בהמשך, הכניסה שוטרומר ונאשמת. בלניידת. אזהשתמשנה נאשמת 1 בכוח כדי למנוע מעצרו חוקי בכך שניסה להתחילת הניידת המוטרה וצעקה "הבתשלי, הבתשלי, תשחררו אותה אני לא יזוז מפה" והחלה לחולל את מתח הניידת. עתהובלנאשם 2 בניידת לתחנת המשטרה וכן במשרדה בילושבתחנה, עלב נאשם 2 בשוטרים, שהינם עובדי ציבור, בכך שאמר להם: "אתם זבל, בגללכם חטפו את הנערים היהודים". עתשהתנה נאשמת 1 בתא העצורים שבתחנת המשטרה, עלבה נאשמת 1 בשוטר אובן פרץ, שהינו עובד ציבור, בכך שצעקה להעברו "אני חנין זועבי 2 אתה הומוקוקסינלאנייזין אותך אני חולתנפשא שאי אפשר לעשות לילכולם", וכן "הלוואי שהילד של ימותה יום ואם לא נולד לך אז שלא יהיו לך ילדים לעולם".

3. הנאשמים הועמדו לדין בגין העבירות הבאות:

נאשמת 1 בעבירה של העלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; התנגדות למעצר חוקי, לפי סעיף 47 (א) לפקודתסדרהדין הפלילי (מעצרו חיפוש) [נוסחחדש], תשכ"ט - 1969.

נאשם 2 בעבירה של העלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; התנגדות למעצר חוקי, לפי סעיף 47 (א) לפקודתסדרהדין הפלילי (מעצרו חיפוש) [נוסחחדש], תשכ"ט - 1969; בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

נאשם 3 בעבירה של התנגדות למעצר חוקי, לפי סעיף 47 (א) לפקודתסדרהדין הפלילי (מעצרו חיפוש) [נוסחחדש], תשכ"ט - 1969; בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

תמצית טענות הצדדים

4. ב"כ נאשם 2 טענה בשם הנאשמים שטענו, שכתב האישום הוגש בחוסר סמכות בהתאם לסעיף 60 לחוק. בנסיבות אלו יש לבטל את כתב האישום מדובר בעבירות כלפי שוטרים ואין עבירה נלווית ולכן נימוקי הפרקליטות להעביר את התיק לטיפול התביעה המשטרית הוא פסול. לא מדובר בעבירה נלווית, ההחלטה היא פסולה מדובר בנימוק לא סביר. כוונת החוק ותכלית החוק הייתה למנוע ניגודי עניינים בעבירות של תקיפת שוטרים ובעצם תהיה הפרדה בין רשות

התביעה לחקירה. ולא חבריהם השוטרים יגישו כתב אישום וינהלו את התיק. לכן, המחוקק קבע את שקבע אבל, הפרקליטות והתביעה עוקפים את כוונת המחוקק אשר מאפשרת במקרים מסוימים להעביר לתביעה אשר הכוונה היתה לתיקים מסוימים. הפנתה לכך שבשנת 2014 מתוך מעל 1,000 תיקים רק 126 תיקים הוגשו על ידי הפרקליטות. הפנתה למחקר של גיא לוריא אשר בדק את הנתונים ומסתמן מהנתונים שהתמריצים המערכתיים הפכו את החריג (פרקטיקה לא רצויה שבה התביעה מגישה כתב אישום כלפי שוטר) מחטיאה את המטרה. כאשר יש כתבי אישום שתקיפת השוטר אינה עיקר ניתן להגיש על ידי התביעה המשטרית אבל כאשר עיקר התיק הוא עבירות כלפי תקיפת שוטרים יש לבטל את כתב האישום, הרי שלא יתכן שאין עבירה נלוות של איום או העלבה. הכוונה הייתה שיוגש כתב אישום רק בעבירות נלוות ולא כאשר זה העיקר.

5. ב"כ המאשימה השיב, ראשית, יש הסמכה של הפרקליטות להגיש כתב אישום על גבי תיק החקירה והדבר הוצג לסנגוריה. מעיון בכתב האישום רואים שלא מדובר בעבירה שעומדת בפני עצמה אלא מדובר בעבירה אשר נלוות לעבירות נוספות. תוכן העבירה הייתה התנגדות למעצר בצד עבירות נוספות. אם הייתה רק עבירה של תקיפת שוטר היה צדק בטענת הסנגוריה, אך לא כך, השתלשלות האירועים מצביעה על דברים נוספים, בנסיבות אלו עתרה התביעה לדחות את הטענה ולהותיר את כתב האישום על כנו.

דין והכרעה

6. הטענה היחידה אותה טענו הנאשמים מתייחסת לסמכות העברת התיקים מהפרקליטות לתביעה המשטרית. האירוע המדובר החל בביצוע עבירת קטטה ובנסיבות אלו הגיעו השוטרים למקום. בהמשך כמתואר אירועו אירועים שונים במעורבות השוטרים. יצוין כבר כעת כי נאשמים 2,3 כלל לא עמדו לדין בגין עבירות של תקיפת שוטרים.

7. סעיף 60 לחוק סדר הדין [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982. (להלן חסד"פ) דן בשאלה אותה העלו הנאשמים. הסעיף קובע כדלקמן:

העברת חומר חקירה לפרקליט או לתובע משטרתי (תיקון מס' - 62 הוראת שעה) תשע"א - 2010.

60.

(ב) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע למעט עבירות כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד), או בעבירת עוון המנויה בחלק א' לתוספת הראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט.

.....

(ד) חומר שהושג בחקירה בעבירה המנויה בחלק ג' לתוספת ראשונה א', תעבירו המשטרה לפרקליט מחוז, לטיפולו של פרקליט, אלא אם כן החליט פרקליט המחוז, בתיק מסוים, כי בשל העדר חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות, מוצדק להעביר את התיק לטיפולו של תובע משטרתי שהוא עורך דין המשרת ביחידת התביעות.

תוספת ראשונה א' (סעיף 60) (התוספת תעמוד בתוקפה בנוסחה זה עד יום 1.1.2017). חלק א': עבירות עוון בטיפול הפרקליטות. קובע בפריט 27 כי עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 תהיה בטיפול פרקליט המחוז. ברם, חלק ג' לתוספת קובע כי עבירות שפרקליט מחוז רשאי להעביר לטיפול של תובע משטרתי בשל העדר חומרה יתירה בנסיבות ביצוע העבירה ואי-מורכבות הראיות. ובפריט 4 לחלק זה נרשם "עבירה אחרת שבטיפול פרקליט ואינה בסמכותו הייחודית של בית משפט מחוזי, שנחקרה יחד עם עבירה שבטיפול תובע משטרתי והיא כרוכה ושלובה בה, ואשר פרקליט מחוז מצא כי בנסיבות העניין, העבירה שבטיפול התובע המשטרתי היא העבירה המרכזית."

8. משמעות הדברים לפרקליט המחוז שיקול דעת להעביר טיפול בעבירות, שבסמכות פרקליט המחוז לטיפול המשטרה. בלבד שעבירות אלו כורכות בעבירה שבסמכות המשטרה. ב"כ הנאשמים טענות כי מהות החוק היא שלא יעמדו לדין נאשמים, כאשר למשטרה יש אינטרס בתיק ומי שמייצג את המדינה היא התביעה המשטרית. טענה זו למעשה מבקשת לתת פרשנות תכלית לחוק ולא פרשנות לשונית. רבות נכתב על מתן פרשנות תכלית בניגוד למילה הכתובה. אולם, במקרה הנוכחי בית המשפט סבור שלא זו בלבד שהדבר בלתי אפשרי. הרי שפרשנות תכליתית תיצור כאוס מוחלט. נאשמים 2,3 כלל לא מואשמים בעבירה של תקיפת שוטר ובנסיבות אלו אינם נכנסים כלל לגדר הסעיף. קבלת פרשנות של ב"כ הנאשם 2, הרי שיש בה העברת סמכות מהתביעה המשטרית לפמת"א על פי פרשנות תכליתית. ב"כ הנאשם לא התייחסה לשאלה מי אמור לתת את הפרשנות התכליתית לסעיף האם השוטר בתחנה או התובע. בשאלה של סמכויות יש חובה לתת כמה שפחות שיקול דעת בידי רשויות התביעה. והמחוקק הוא שקובע את סמכויות הרשות המבצעת. המחוקק קבע כי הסמכות בעבירות בהם מואשמים נאשמים 2,3 הם בידי התביעה המשטרית. בנסיבות אלו אין שום הצדקה שבית המשפט יקבע אחרת ויתן פרשנות תכליתית בניגוד ללשון הסעיף.

9. לגבי נאשמת 1 שהיא גם בעבירת תקיפת שוטר. הרי שמתוך עיון בכתב האישום בכללותו ניתן לקבוע כי לא מדובר בעבירה שהיא עיקרית בתיק והתנהלות נאשמת 1 קשורה יותר ברכיבי עבירה הקשורים בניסיון למלט את נאשם 2 ואת ביתה מידי השוטרים ובכלל זה התנהגותה האלימה היוותה הרקע לביצוע של עבירת תקיפת שוטרים. ההחלטה להעביר את התיק לתביעה המשטרית היא החלטה סבירה במקרה הנוכחי ולא מצאתי כי נפל בו פגם. ודאי שהדברים לא נעשו בחוסר סמכות. הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום אחד על מכלול אירועים שקרו במועד ובמקום אחד, מדובר בהחלטה סבירה.

10. סוף דבר, אני מוצא לדחות את הטענה המקדמית של הגנה מן הצדק. הנאשמים ישיבו לכתב האישום. לתשומת לב באי כוח הנאשמים בית המשפט מתכוון לקבל תשובה לכתב האישום בדיון הנדחה. ב"כ הנאשמים יערכו למתן תשובה ובכלל זה מי העדים אותם הם מתכוונים לחקור במסגרת שמיעת הראיות.

מזכירות נא להעביר את תוכן ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשע"ז, 21 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

